К А З У С № 5

Иво Цонков е осъждан за извършени от него престъпление, както следва:

- по НОХД 325/2006г. за извършено на 13.06.2006г. престъпление по чл.325, ал.1 НК, за което му е наложено наказание „пробация" със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес" за срок от 6 месеца и „ задължителни периодични срещи с пробационен служител" са срок от 6 месеца;

- по НОХД 66/2008г. е осъден за извършено от него на 02.02.2008г престъпление по чл.195, ал.1 ,т.3, 4 и 5, вр.чл.20, ал.2 НК за което му е наложено наказание „лишаване от свобода" за срок от 1 година, изтърпяването на което е отложено по реда на чл.66 НК, за срок от три години.

Георги Николов е осъждан, както следва:

- с присъда по НОХД 351/20О7г. за извършено от него на 28 01 2004г престъпление по чл.195, ал.1, т.4 и 5 НК за което му е наложено наказание 10 месеца лишаване от свобода, изпълнението на което е отложено по реда на чл.66 НК за срок от 3 години;

- по НОХД 162/2008г. за извършено от него на 08.12.2007г престъпление по чл.194, ал.3 НК, за което му е наложено наказание „глоба" в размер на 100 лв.

На 30.03.2009г. около 22.00ч. Иво Цонков предложил на Георги Николов да извършат кражба за да си набавят средства за собствени нужди. За целта отишли в гр. Вършец, блока на ул."Победа" № 3. През неукрепен прозорец водещ към коридора на мазите, Цонков проникнал в блока, а Николов останал да пази отвън. Една от мазите, собственост на св. Виолета Прокопиева, била заключена с катинар, който се крепял на халка. Цонков издърпал халката, на която се крепял катинара и успял без усилие да отвори вратата. Забелязал, че на пода лежи скоростна кутия за лек автомобил и газова бутилка, синя на цвят, с вместимост 25 л. Цонков започнал да изнася вещите и ги подавал на стоящия отвън Николов. Двамата пренесли вещите в близкия парк, където ги скрили. Около 23ч. същата вечер св. Драганов пушейки на терасата чул шум. който привлякъл вниманието му. Обадил се в РПУ Вършец и съобщил, но решил докато дойде полицията да провери какво става. Отишъл в парка и заварил Николов и Цонков да чупят клони от съседните храсти и да покриват крадените вещи. Веднага разбрал какво се е случило и започнала разправия между тримата. Цонков и Николов му се нахвърлили и се сбили с него. Тъй като били млади и силни, те го съборили на земята и започнали да му нанасят удари по тялото и главата. В този момент били заварени от органите на реда, които ги задържали. Драганов бил откаран в болницата с множество рани по тялото и главата. От извършения преглед било установено счупване на ствола на черепа, следствие на което и след 5 дни в

болницата Драганов починал. При направената проверка в парка били намерени вещите и върнати на собственика Прокопиева. От изготвената по делото оценъчна експертиза е установено, че стойността на предмета на престъплението е 190лв.

След внасяне на делото в Окръжния съд Николов и Цонков упълномощили един адвокат да защитава техните интереси. В първото по делото заседание Николов поискал предварително изслушване по реда на гл. 27 НПК. като на основание чл.371, т.2 НПК признал изцяло фактите изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и дал съгласието си да не се събират доказателства за тези факти. Цонков, не дал съгласие за гледане на делото по реда на съкратената процедура. Съдът приел изявлението на Николов и по отношение на него постановил гледане на делото по реда на чл.370 и сл. от НПК, като оставил искането на Цонков без уважение, като не изложил мотиви в тази част. При постановяване на присъдата съдът признал Николов за виновен да е извършил престъплението и му наложил наказание при условията на чл.55 НК. По отношение на подсъдимия Цонков, съдът насрочил нова дата за гледане на делото по общия ред. В съдебно заседание, пред същия съдийски състав, прокурорът не поддържал обвинението срещу Цонков и той бил оправдан. Окръжният прокурор служебно се запознал с делото и констатирал, че постановената оправдателна присъда по отношение на Цонков е неправилна и незаконосъобразна, поради което в 14 дневен срок подал протест пред въззивната инстанция. Било образувано въззивно производство пред апелативния съд съд, който на основание чл.336, ал.1, т.1 НПК след като уважил протеста, отменил оправдателната присъда на Цонков и му наложил наказание за извършеното от него престъпление. Постановената присъда влязла в сила на 15,06.2009г.

ВЪПРОСИ:

1. Да се квалифицира деянието извършено от Цонков.
2. да се квалифицира деянието извършено от Николов.
3. Каква е формата на съучастие между тях?
5. Нарушено ли е правото на защита на двамата подсъдими и в какво се изразява?
4. Правилно ли е гледано делото по реда на глава 27 НПК за Николов и правилно ли съдът е насрочил друга дата на заседание за гледане на делото по общия ред по отношение на Цонков ?
6. Правилно ли е подаден протест пред въззивната инстанция за отмяна на постановената оправдателна присъда?
7. Законосъобразни ли са действията на въззивната инстанция? Какво наказание следва да бъде наложен на Цонков, след като имате предвид предишните му осъждания и обстоятелството, че едното от тях е условно?

8. Има ли допуснати съществени нарушения водещо до отмяна йа постановения съдебен акт от въззивната инстанция и в какво се изразяват? По какъв начин могат да бъдат отстранени тези нарушения, от кого и в какъв срок?

Николай Александров Торчев - вх №8

гідности кадус №5

К А З У С № 7

В началото на 2006г. лицата Валери Иванов Георгиев, Стоян Петров Николов и Иван Райчев Иванов взели решение да извършат кражба от дома на свой познат – Божидар Маринов Янков, с когото заедно участвали в приятелски срещи по футбол всяка съботна сутрин. Идеята дал Иванов, който спешно се нуждаел от пари, но приятелите му с готовност се включили в реализирането й.

По време на една от футболните срещи Иванов успял да направи дубликати на ключовете от дома на Янков без последния да разбере и на 03.02.2006г. около 13.30 ч. тримата приятели – Георгиев Николов и Иванов пристъпили към изпълнението на плана си. Георгиев проводил Николов и Иванов до дома на Янков и останал да чака в автомобила, с който възнамерявали да превозят отнетите вещи. Николов и Иванов отишли до дома на Янков, който се намирал на седмия етаж на жилищен блок в ж.к."Красно село" – гр.София, позвънили на входната врата за да се убедят, че в жилището няма никой и след като не им било отворено, отключили с предварително приготвените ключове. След като проникнали в апартамента, Николов и Иванов се заели да го оглеждат. Иванов влязъл в спалнята, където заварил Янков, който спял дълбоко. Виждайки го Иванов се стреснал, отстъпил назад и се блъснал в тоалетно шкафче, с което предизвикал силен шум. Това събудило Янков, който виждайки приятеля си, надвесен над леглото му, надал вик на изненада.

В объркването си Иванов извадил от джоба си нож, насочил острието му към лицето на Янков и го предупредил да не мърда и да не вдига шум, тъй като в противен случай щял да го убие. Янков веднага се подчинил, но за да бъде сигурен, че собственикът няма да уведоми полицията Иванов взел една кърпа от гардероба, поставил я в устата на Янков и завързал ръцете и краката му за таблата на леглото. Веднага след това отишъл при Николов, който се намирал в друго помещение на жилището и където бил приготвил за изнасяне видеокасетофон, портативен телевизор и кутия за бижута съдържаща златни накити – всички на обща стойност 2 196 лв., след което го подканил да побързат.

Николов останал учуден, че Иванов не е взел нищо със себе си, но последния обяснил, че не е открил нищо ценно в спалното помещение. След това Николов взел видеокасетофона и кутията с бижута, а Иванов Телевизора, заключили входната врата и се отправили към автомобила, в който ги очаквал Георгиев.

Когато два дни по-късно Янков не се явил да вземе участие в поредната футболна среща Иван Иванов се притеснил и позвънил в дома му. От там го уведомили, че в дома им е бил извършен грабеж и Янков е починал от задушаване. Едва тогава Иван Иванов споделил с приятелите си за случилото се в дома на Янков.

Седмица по-късно тримата били задържани и подведени под отговорност.

ВЪПРОСИ:

1. Квалификация на деянието за трите лица;
2. Участие на всеки един в престъплението - съучастие;
3. Умисъла на всеки един от участниците;
4. Какви са действията на прокурора при така установената фактическа обстановка за приключване на наказателното производство?

Йордан Петров живеел сам в апартамент в жилищен блок в жк „Надежда" в гр.София. Бил затворен по характер и не контактувал със съседите си. Изключение правел неговия съсед по апартамент на етажа - Димитър Костадинов, с когото се знаели отдавна и с когото служили заедно в казармата. Йордан Петров бил осъждан през 1993 г. от СГС, като бил освободен от Затвора София на 15.07.1999 г. след като изтърпял наказанието си от 5 год. и 6 месеца „Лишаване от свобода" за извършено престъпление по чл. 115 вр. чл. 18 ал.1 от НК.

През 2001г. Димитър Костадинов решил да замине на работа в Испания. Преди да тръгне обаче, на 20.08.2001 г. Костадинов помолил съседа си Петров да пази жилището му от крадци, тъй като в него имало нова техника-телевизор „Сони" и музикална уредба, които бил закупил наскоро от магазин за 2 500 лева. Петров поел и ангажимента да се грижи за цветята, като ги полива редовно. Преди да замине, Костадинов дал ключа от входната врата на жилището си на Петров и вечерта на 20.08.2001 г. заминал за Испания, като на летището бил изпратен от самия Йордан Петров.

Следващите няколко месеца Петров изпълнявал поетия ангажимент-поливал цветята и наглеждал апартамента на съседа си. В края на 2001 г. обаче, Петров бил притиснат от финансови затруднения. Бил безработен и спешно се нуждаел от пари, за да върне заем от 700 лв.Тъй като не намерил начин да се издължи, той решил да продаде телевизора и уредбата на Костадинов и с парите от него да се разплати. После щял да мисли за последствията, тъй като Костадинов му казал, че ще отсъства дълго. На 18.12.2001 г. Йордан Петров изнесъл телевизора и уредбата от дома на Костадинов и ги продал за 1200 лв. на лице, което намерил по обява във вестник. Получените пари изхарчил, като с част от тях си върнал заема.

За да прикрие следите си, късно вечерта на 18.12.2001 г. след като изнесъл и продал вещите, Петров взломил с тесла бравата на входната врата на жилището на Костадинов и имитирал кражба в него, като разхвърлял вещи по пода. Веднага след това подал сигнал в РПУ. Още същата вечер бил извършен оглед и започнало досъдебно производство за кражба. След огледа, Петров, като „добър съсед" възстановил бравата на апартамента. Той уведомил Костадинов по телефона, че от дома му неизвестно лице е извършило кражба на телевизора и уредбата и му казал, че е подал сигнал за кражбата в полицията и че има образувано дело. Поради неразкриване на извършителя на престъплението в законовия двумесечен срок, производството било спряно.

На 20.12.2005 г. Димитър Костадинов се върнал от Испания. Няколко дни по-късно, двама съседи от долния етаж му споделили, че през 2001 г.малко преди Коледа са видели Петров да изнася на ръце телевизор и уредба по стълбището на входа, а единият от тях същата вечер чул, че някой разбива входна врата на горния етаж. От любопитство, се качил на междинната площадка и видял Петров да разбива вратата на апартамента на Костадинов с тесла. Уплашил се и бързо се прибрал, като останал незабелязан от Петров. После дошли полицаи и бил направен оглед. Двамата свидетели не съобщили за видяното на полицейските служители, тъй като се страхували от Петров, защото знаели, че е лежал в затвора за опит за убийство. Тази информация Костадинов веднага предоставил на разследващите органи. Досъдебното производство било възобновено. Двамата съседи от долния етаж потвърдили

производство било възобновено. Двамата съседи от долния етаж потвърдили видяното като свидетели по делото, вкл. и в разпита им пред съдия. Йордан Петров бил привлечен като обвиняем.

Още преди приключване на разследването, обв.Петров възстановил на пострадалия Костадинов паричната равностойност на процесните вещи - общо 2100 лв. съгласно заключението на изготвената по делото оценителна експертиза.

Досъдебното производство било внесено в съда с обвинителен акт срещу обв.Йордан Петров на 18.05.2006 г.

Месец по-късно, по искане на подсъдимия Петров, по делото било проведено предварително изслушване, при което подсъдимият признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт. Подс. Петров нямал упълномощен защитник. Такъв не му бил назначен и от съда. Проведено било производство по реда на съкратено съдебно следствие по глава XXVII от НПК.

Постановена била осъдителна присъда.

ВЪПРОСИ

1. Квалифицирайте цифрово и текстово извършеното деяние от Йордан Петров!

2. Кой е компетентния съд, който следва да се произнесе като първа инстанция?

3. Какъв е максималния размер наказание „Лишаване от свобода", което съдът би могъл да наложи с присъдата си на подс. Петров ?

4. Възможно ли е делото да се реши със споразумение по реда на чл.384 от НПК, ако по него вече е проведено съкратено съдебно следствие по глава XXVII от НПК?

5. Допуснал ли е съдът съществено нарушение на процесуалните правила в хода на съдебното производство?

Втори контролен казус. 10.07.2009 г.
Галя Христова Илиева №63
Васил Димитров Петров №91
Станислав Ивановъ Ивановъ №10